Laiškas Valerijai Čiurlionytei, [iki 1916-08-23], [Petrogradas].

Kodel nuo Tavęs nieko, nieko?..

Kodel nuo Tavęs nieko, nieko?..

Laukiu ir nesulaukiu, sapnuoju ir supinu, audžiu ir ke[d]enu, o nuo tavęs nieko kaip nieko…

Tykų vakarą, ankstų rytą, braidydams po degančią […] ir berdams ant žemės tuos krikštolus skaidrius, ilgėjimos dainą, lūkėjimos maldą supu ir liūliuoju širdyj…

Senai jau man niekas nieko neberašo, ir vidunaktį, ir dienovidį vienas esu ir garbinu Dievą, kurs gimdo Ilgėjimos, ir laukiu naujesnių žaizdų…

Sesute, kodel nuo tavęs nieko, nieko?..

Ar ilgai gi taip bus?..

— — —

Bolytis

— Tylėk ir tu!..

Suduš banga in veidą uolos,

Pabers švitručių eilias ilgas —

Ir vėl sauloleidyje žvilga,

Ir valtį supti vėl užpuola…

Ir tavo veidas kaip banga…

Ir godos tavo kaip vilnis…

O saulės sargas atlankys —

Dienės suskaupusi brėkšma…

— Tylėk ir tu!..

Narūnas bastosi ir klykia,

Laužtais sparnais bangas kardena…

In gelmę vilnys sielių gena,

In Amžius dūšia maldą tykią…

Aptaškius veidą gilmena

Ir vėl kaip veidrodis rūstus…

Žibintas mena ir skliautus,

Kur skendi vakaro daina…

— Tylėk ir tu!..

Ateis vidunaktis banguotas —

Ir širpuliai perbėgs krūtinę…

Ir marės vaiksčios kaip švininės,

Skraidys ir luotas kaip sparnuotas…

Tolyn nuo uolų ir krantų!..

Sesuo, arčiau!.. Širdim kviečiau! Ranka!..

Ir bus aušra, ir bus daina,

Ir dūšiai rytą nesunku!..

— Tylėk ir tu!.. [1]

— —

KOMENTARAI

[1] Eilėraščio, vėliau pavadinto „Kad būtų dūšiai nesunku“, pirminis variantas, taisytas pieštuku. Galutinį variantą žr. in: *BSR*, t. 1: *Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma litera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 176–177. Eilėraščio teksto ir skelbimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paaiškinimai“, in: *Ibid*., p. 774–775.